

[Poul Sørensen.]

ærede ordfører for forslagsstillerne kom med, at han mente, at der var vanskeligheder ved at holde de politiske interesser ude fra de økonomiske. Den erfaring har jeg ikke. Som det også har været sagt af andre her fra talerstolen, kan jeg sige, at vi aldrig nogen sinde har modtaget beløb, hvortil man har forsøgt at knytte betingelser med hensyn til politisk stillingtagen. Det ville vi selvfølgelig afvise, og derfor har vi ikke noget som helst at skjule. Det ligger ganske klart for de herrer i partiet, som har ansvaret for partiets økonomi. De undersøgelser, der har været foretaget i Sverige og Norge, synes jeg ikke har givet resultater, som opfordrer os til at ændre den praksis, vi har herhjemme.

Jeg kan på linje med, hvad andre har sagt, love, at vi kan se på forslaget og diskutere det i det udvalg, hvor vi snart i en række år har haft mange, mange drøftelser, men ikke er kommet så forfærdelig langt væk fra det, vi stod på, da vi påbegyndte drøftelsen. Nu kan forslaget altså indgå i de fremtidige overvejelser, som vel skal afsluttes inden så forfærdelig længe.

Helge Larsen: Det første punkt i dette lovforslag om ændringer i valgloven omhandler spærrereglen eller, som det udtrykkes i bemærkningerne til lovforslaget, værnet mod en for stærk partiopdeling af folketinget. Som allerede nævnt er det et spørgsmål, der har været drøftet hyppigt her. Jeg foretrækker i og for sig at se det under denne synsvinkel: i hvilken grad kan man forlange, at der skal være et vist antal vælgere bag en politisk anskuelse, for at den skal kunne blive repræsenteret i folketinget?

Vi fik disse regler ændret i 1953 i forbindelse med den nye grundlov. Valgloven af 1953 har været praktiseret ved de følgende valg, og navnlig valget i 1960 viste efter mit partis opfattelse, at den virkede urimeligt stærkt i retning af at begrænse adgangen for nye partier til repræsentation i folketinget. Det var baggrunden for, at der efter valget i 1960 blev optaget forhandlinger om en ændring af spærrereglen, og der blev så, som det allerede er nævnt, i 1961 gennemført ændringer, der lempede spærrereglen en del. Den ændring, som blev gennemført dengang, har endnu ikke været

praktiseret, og jeg anser det for rimeligt, at vi ser dens virkninger ved et kommende valg, før der kan være tale om at drøfte yderligere ændringer af denne del af valgloven.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen benyttede lejligheden til at sige, at venstre ikke var tilhænger af tillægsmandaterne. Det er ikke noget ukendt. Jeg vil dog gerne, når det nu er draget frem, som mit partis synspunkt gentage, at tillægsmandatsystemet netop er det, der sikrer en forholdsmæssig repræsentation i folketinget.

Hvad angår det andet punkt i forslagsstillerens lovforslag, nemlig den foreslåede bestemmelse om, at partierne skal være pligtige til at offentliggøre deres regnskaber, skal jeg kun gøre den bemærkning, at der i princippet forekommer mig at være meget interessant i denne tanke. Vi vil i udvalget meget gerne være med til at drøfte den igennem, også under hensyntagen til erfaringerne med de systemer i andre lande, hvor man har bestemmelser i denne retning.

Om omfanget og virkningen af det, der her er foreslået, tror jeg ikke at man uden en videregående undersøgelse kan udtale sig. Jeg skal derfor nøjes med disse få bemærkninger og erklære mig rede til at drøfte det indgående i udvalget.

Iver Poulsen: Første halvdel af det lovforslag, vi her drøfter, har en væsentlig lighed med det lovforslag, som de uafhængige fremsatte i 1961. Det har i hvert fald det samme sigte, nemlig at afskaffe de spærreregler i valgloven, som vi — hvad vi flere gange har givet udtryk for — synes er grundlovsstridige. Alligevel er der en væsentlig forskel på, hvordan de to forslag ville virke i praksis, og derfor kan vi ikke give fuld og varmhjertet tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Fordi vi tidligere har fremsat et lovforslag, som er blevet nævnt i dag, føler jeg også en vis forpligtelse til at drage en sammenligning imellem det foreliggende lovforslag og det lovforslag, de uafhængige fremsatte i 1961. For de to lovforslags første halvdele er indholdet ens — spørgsmålet om et kredsmandat — men derefter kommer forskellen, idet det foreliggende lovforslag siger, at man inden for et af de tre områder